

Οι εφέσεις, που αφορούν υπόθεση πνευματικής ιδιοκτησίας, εισήχθησαν και συζητήθηκαν την 26.1.2012 ενώπιον του 15ου τμήματος του παρόντος Δικαστηρίου και επ' αυτών εξεδόθη η υπ' αριθμόν 1392/2012 μη οριστική απόφασή του, με την οποία κηρύχθηκε απαράδεκτη η συζήτηση της υπ' αριθμόν 560/2010 εφέσεως των τετάρτου και πέμπτου εφεσιβλήτων – εικαλούντων – εναγομένων, που δεν εμφανίστηκαν, ελλείπει κλητεύσεώς των, οι δε λοιπές εφέσεις παραπέμφθηκαν προς εκδίκαση στο αρμόδιο για αυτού του είδους τις διαφορές 18^ο τμήμα του παρόντος Δικαστηρίου.

Ήδη, με την από 29.3.2012 κλήση του εικαλούντος – εφεσιβλήτου – ενάγοντος, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου υπ' αύξοντα αριθμό 998/30.3.2012, προσδιόριστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 11.10.2012 και, μετ' αναβολή, για τη σημερινή δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο, επισπεύδεται η συζήτηση των εφέσεων.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε, ερήμην: α) της εφεσιβλήτου – εναγομένης εταιρείας υπό την επωνυμία
> και β) των εικαλούντων – εφεσιβλήτων – εναγομένων
και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων που παραστάθηκαν υπέβαλαν μονομερείς δηλώσεις κατά το άρθρο 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ και προκατέθεσαν προτάσεις.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή, παραδεκτά με την από 29.3.2012 κλήση του εικαλούντος – εφεσιβλήτου – ενάγοντος επαναφέρονται, προκειμένου να συζητηθούν ενώπιον του 18^{ου} τμήματος του παρόντος Δικαστηρίου, οι ακόλουθες εφέσεις, με τις οποίες προσβάλλεται η υπ' αριθμόν 4660/2009 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δέχθηκε εν μέρει την από 17.10.2005 αγωγή του καλούντος κατά των καθών η κλήση – εναγομένων για αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση από προσβολή δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, ήτοι: α) η υπ'

αύξοντα αριθμό 280/13.1.2010 έφεση του καλούντος – ενάγοντος, καθ' όσον απευθύνεται κατά των καθών η κλήση – εναγομένων

β) η υπ' αριθμόν 368/2010 έφεση της καθής η κλήση – εναγομένης

γ) η υπ' αριθμόν 351/2010 έφεση της καθής η κλήση – εναγομένης και δ) η υπ' αριθμόν 274/2010 έφεση του καθού η κλήση – εναγομένου

μετά την έκδοση της υπ' αριθμόν 1392/2012 μη οριστικής απόφασης του 15ου τμήματος του παρόντος Δικαστηρίου, με την οποία κηρύχθηκε απαράδεκτη η συζήτηση της υπ' αριθμόν 560/2010 εφέσεως των που δεν είχαν εμφανιστεί, ελλείπει κλητευσέως των, οι δε λοιπές εφέσεις παραπέμφθηκαν προς εκδίκαση στο καθ' ύλην αρμόδιο, για αυτού του είδους τις διαφορές, 18^ο τμήμα του παρόντος Δικαστηρίου.

Αντιθέτως, απαραδέκτως, με την ίδια πιο πάνω κλήση, επαναφέρονται προς συζήτηση: α) η υπ' αριθμόν 280/2010 έφεση του καλούντος – ενάγοντος, καθ' όσον απευθύνεται κατά των καθών η κλήση – εναγομένων

που δεν εμφανίστηκαν, και β) η αντίθετη υπ' αριθμόν 560/2010 έφεση των διότι ο

καλών – ενάγων, που επισπεύδει τη συζήτηση, δεν επικαλείται και δεν προσκομίζει εκθέσεις επιδόσεως της παραπάνω κλήσεως προς εκείνους για να παραστούν κατά τη συζήτηση. Συνεπώς, η συζήτηση τόσο της υπ' αριθμόν 280/2010 έφεσης του

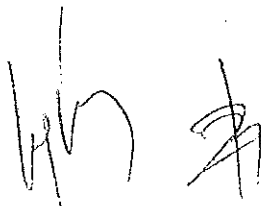
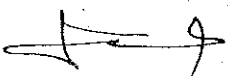
κατά το μέρος που απευθύνεται κατά των καθών η κλήση – εναγομένων, όσο

και της αντίθετης υπ' αριθμόν 560/2010 έφεσης των και

πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη.

Κατά τα λοιπά οι υπό κρίση εφέσεις, στρεφόμενες κατά της ίδιας υπ' αριθμόν 4660/2009 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία, επί της από 17.10.2005 αγωγής του εκκαλούντος - εφεσιβλήτου - ενάγοντος κατά των εφεσιβλήτων -

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

εγκαλούντων — εναγομένων

και την έκανε μερικώς

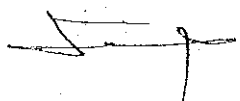
δεκτή, έχουν ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, αφού ούτε οι διάδικοι επικαλούνται ούτε εκ των εγγράφων που προσκομίζουν προκύπτει ότι της ασκήσεως των προηγήθηκε επίδοση της εγκαλουμένης με την επιμέλεια κάποιου από αυτούς, ούτε από τη δημοσίευση της εγκαλουμένης, που έγινε την 30.6.2009, έως την άσκησή τους είχε παρέλθει τριετία. Πρέπει, επομένως, να γίνουν τύποις δεκτές και να ερευνηθούν περαιτέρω κατ' ουσίαν, διατασσομένης της συνεκδικιάσεώς των ως προδήλως συναφών.

Ο ενάγων, ισχυρίστηκε με την υπό κρίση αγωγή του ότι είναι παραγωγός και σκηνοθέτης της αφηγηματικής ταινίας (ντοκυμαντέρ) υπό τον τίτλο « », διάρκειας 70 λεπτών, η παραγωγή της οποίας ολοκληρώθηκε το έτος 2003. Ότι, το επόμενο έτος 2004, κατόπιν παρακλήσεως του Συλλόγου Ξενοδόχων παρήγαγε από την πιο πάνω αφηγηματική ταινία μια μικρότερης διάρκειας 30 λεπτών διαφημιστική ταινία — ντοκυμαντέρ, δι' επιλογής ορισμένων σκηνών και αποκοπής άλλων, για την τουριστική προβολή της απ' όπου κατάγεται, και έδωσε στον πιο πάνω σύλλογο την άδεια να την προβάλλει, χωρίς αντάλλαγμα, μόνο κατά τη διάρκεια της έκθεσης υπό τον τίτλο « » που θα γινόταν στον και μόνο από το δικό του περίπτερο. Ότι, το επόμενο έτος 2005 η τρίτη εναγομένη εταιρεία παραγωγής οπτικοακουστικών έργων υπό τη επωνυμία και ο τέταρτος εναγόμενος παρήγαγαν, κατόπιν συμβάσεως έργου (οπτικοακουστικής παραγωγής) με την δεύτερη εναγομένη εταιρεία υπό την επωνυμία για λογαριασμό της πρώτης εναγομένης την διαφημιστική αφηγηματική ταινία (ντοκυμαντέρ) υπό τον τίτλο σκηνοθεσίας των πέμπτου και έκτου εναγομένων διάρκειας 56 λεπτών, στην οποία παρανόμως ενσωμάτωσαν αυτούσια τα αναφερόμενα στην αγωγή αποσπάσματα (πλάνα) από την πιο πάνω τριακοντάλεπτη διαφημιστική αφηγηματική ταινία του για την τουριστική προβολή της ενώ γνώριζαν το δικαίωμα

πνευματικής ιδιοκτησίας του πάνω σε αυτή, και ακολούθως η πρώτη εναγομένη την προέβαλλε στην ίδια πιο πάνω έκθεση το επόμενο έτος 2005 από το δικό της περίπτερο, χωρίς προηγουμένως να λάβουν την άδεια του και να του καταβάλουν τη σχετική αμοιβή. Ότι εκ των εναγομένων η τρίτη και ο τέταρτος, ως παραγωγοί της ταινίας υπό τον τίτλο και οι πέμπτος και έκτος, ως σκηνοθέτες αυτής, εισέπραξαν από τη δεύτερη εναγομένη, ως αμοιβή για την παραγωγή και τη σκηνοθεσία της ταινίας, το ποσό των 48.220 ευρώ πλέον 8.670 ευρώ για τον αναλογούντα ΦΠΑ, ενόσω δε το ποσό των 56.890 ευρώ. Ότι η αμοιβή που συνήθως καταβάλλεται για την παραχώρηση της άδειας εκμετάλλευσης τέτοιων διαφημιστικών αφηγηματικών ταινιών, όπως η δική του, ανέρχεται σε 2.000 ευρώ ανά λεπτό και, ενόψει του ότι η διάρκειά της είναι τριάντα λεπτά, η συνολική συνήθως γι' αυτήν αμοιβή ανέρχεται σε (30 λεπτά X 2.000 ευρώ =) 60.000 ευρώ. Ζήτησε δε ο ενάγων, να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι: α) να παραλείπουν κάθε δημόσια προβολή της ταινίας υπό τον τίτλο «Μεσσηνία 4 εποχές», στην οποία ενσωματώνονται τα αναφερόμενα στην αγωγή αποσπάσματα της δικής του ταινίας, και β) να του καταβάλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, ως ελάχιστη αποζημίωση για την παράνομη και υπαίτια προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας του στην επίδικη ταινία, το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για την παραχώρηση της άδειας εκμετάλλευσής της, ήτοι το ποσό των (56.890 ευρώ X 2 =) 113.780 ευρώ, άλλως το προσδοκώμενο από την, εκ μέρους των, εκμετάλλευσή της κέρδος, ανερχόμενο κατά τα άνω στο ποσό των 60.000 ευρώ, άλλως το ποσό των 56.890 ευρώ της αμοιβής τους, κατά το οποίο πλούτισαν χωρίς νόμιμη αιτία από την παρουσία του, καθώς και το ποσό των 60.000 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την υπ' αριθμόν 4660/2009 οριστική απόφασή του, διακρίνοντας με την τακτική διαδικασία, έκρινε, κατ' αρχήν, αόριστη την αγωγή, ως προς τα αιτήματά της για την αποζημίωση (113.780 ευρώ), το προσδοκώμενο κέρδος (60.000 ευρώ) και την απόδοση του αδικαιολόγητου πλουτισμού (56.890 ευρώ) και τα απέρριψε. Ακολούθως, έκρινε νόμιμη την αγωγή ως

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ.

προς τα αιτήματα για την υποχρέωση των εναγομένων να παραλείπουν κάθε δημόσια προβολή της ταινίας υπό τον τίτλο και τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του ενάγοντος και την έκανε εν μέρει δεκτή, υποχρεώνοντας τους εναγομένους να παραλείπουν κάθε δημόσια προβολή της και να καταβάλουν στον ενάγοντα, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των 30.000 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης.

Κατά της πιο πάνω αποφάσεως παραπονούνται ήδη οι διάδικοι με τις υπό κρίση εφέσεις τους για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ζητούν να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη, ο μὲν ενάγων, προς το σκοπό η αγωγή του να γίνει εξ ολοκλήρου δεκτή οι δε εναγόμενοι εξ ολοκλήρου να απορριφθεί. Οι λόγοι αυτοί πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω κατ' ουσίαν.

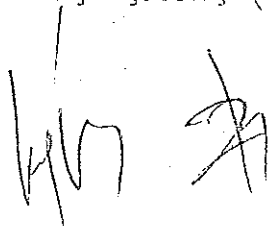
I. Από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» συνάγεται ότι το έργο, ως πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή προσιτή στις αισθήσεις, προστατεύεται από την πνευματική ιδιοκτησία [που περιλαμβάνει το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα)], εφόσον ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις της γενικής ρήτρας (άρθρο 2 παρ. 1), δηλαδή εφόσον είναι πρωτότυπο. Η «πρωτοτυπία», η έννοια της οποίας δεν προσδιορίζεται γενικά από το νόμο, είναι, κατά τη θεωρία της στατιστικής μοναδικότητας που επικρατεί στη νομολογία, η κρίση ότι κάτω από παρόμοιες συνθήκες και με τους ίδιους στόχους κανένας άλλος δημιουργός, κατά λογική πιθανολόγηση, δεν θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει έργο όμοιο ή ότι παρουσιάζει μία ατομική ιδιομορφία ή ένα ελάχιστο όριο «δημιουργικού ύψους», έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας ή από άλλα παρεμφερή γνωστά έργα (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 2004, αρ. 145 επ., σελ. 76, Δ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία & Συγγενικά Δικαιώματα, 2005, αρ. 21 επ., σελ. 27, Π. Κοριατοπούλου-Αγγέλη εις Π. Κοριατοπούλου-Αγγέλη/Χ.

Τσίγγου, Λεξικό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, Λημματογραφημένη ερμηνεία, 2008, σελ. 419, ΕφΑΘ 4793/2009 ΔΕΕ 2010.50, ΕφΑΘ 885/2009 ΔΕΕ 2009.707, ΕφΑΘ 5863/2008 ΕλλΔνη 2009. 585, ΕφΑΘ 6234/2007 ΕλλΔνη 2008. 589).

II Στο άρθρο 2 παρ. 1 του παραπάνω νόμου απαριθμούνται εκτενώς, ενδεικτικά, τα πνευματικά δημιουργήματα που, εφόσον είναι πρωτότυπα, θεωρούνται έργα και είναι αντικείμενα της πνευματικής ιδιοκτησίας, με πρώτα τα «γραπτά κείμενα», κυριότερα είδη των οποίων είναι οι επιστημονικές πραγματείες κ.λπ. Στην ενδεικτική απαρίθμηση αναφέρονται επίσης «... τα οπτικοακουστικά έργα...», δηλαδή κινούμενες εικόνες με λόγια ή χωρίς λόγια, με μουσική ή χωρίς μουσική, ενσωματωμένες σε φωτοχημικές ή μαγνητικές ταινίες που προβάλλονται σε επίπεδη επιφάνεια και σε δημόσιους χώρους, πνευματικοί δημιουργοί των οποίων, κατά το άρθρο 9 του ίδιου νόμου, τεκμαίρονται οι σκηνοθέτες τους. Στην κατηγορία αυτή πνευματικών έργων υπάγονται, εκτός από τις συνηθισμένες αφηγήσεις κάποιας δημιουργημένης ιστορίας, τα έργα τεκμηρίωσης (ντοκυμαντέρ) καθώς και οι διαφημιστικές ταινίες.

III. Ακολούθως, στο άρθρο 65 του Ν. 2121/1993 προβλέπεται ένα πλέγμα αστικών κυρώσεων που ισχύει ενιαία σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, χωρίς να αποκλείεται η συμπληρωματική εφαρμογή του ΑΚ. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 65, ο δημιουργός μπορεί να εγείρει αναγνωριστική αγωγή του δικαιώματος του, αγωγή για άρση της προσβολής και παράλειψη αυτής στο μέλλον, αγωγή για απόδοση του αδικαιολογήτου πλουτισμού, αγωγή για απόδοση του κέρδους και αγωγή για αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Ειδικότερα, η προσβολή απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος, όπως το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, συνιστά πράξη παράνομη και, εφόσον γίνεται υπαίτια, συνιστά αδικοπράξια, επειδή ενέχει αφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επέμβασης δημιουργεί και την παράνομη πράξη κατά το άρθρο 914 ΑΚ και την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του Ν 2121/1993. Γενικά, ως παράνομη προσβολή ισχύει κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδεια του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Το άρθρο 65 του Ν 2121/1993 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται, όπου η ως άνω ειδική διάταξη αφήνει κενά και στον βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις των άρθρων 63 επ. του Ν 2121/1993. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο (Βλ. ΑΠ 872/2009 ΧρΙΔ 2010. 298, ΑΠ 1493/2009 ΧρΙΔ 2010. 568, ΕφΑθ 2724/2012 ΔΕΕ 2012. 1127, Εφθεσ 1031/2008 ΕπισκΕΔ 2008. 872, Εφθεσ 3022/2006 ΕπισκΕΔ 2007. 432).

VI. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι, αν το οπτικοακουστικό έργο προσβληθεί μερικώς, περίπτωση η οποία συντρέχει όταν εξ αυτού αποσπάσθηκαν ορισμένες σιηνές (πλάνα) και ενσωματώθηκαν αυτούσιες σε άλλο οπτικοακουστικό έργο, χωρίς να ζητηθεί από τον πνευματικό δημιουργό του η σχετική άδεια, για να είναι ορισμένες οι κατά το άρθρο 65 παρ. 2 και 3 του ν. 2121/1993 απαιτήσεις του τελευταίου για αποζημίωση, συνιστάμενη στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που ο προσβολέας έκανε, για καταβολή του κέρδους που από αυτήν αποκόμισε και για απόδοση του εξ αυτής πλουτισμού του, πρέπει να προσδιορίζεται στο δικόγραφο της αγωγής ο λόγος των τμημάτων που αποσπάσθηκαν από το υφιστάμενο έργο προς το σύνολο εκείνου που με την ενσωμάτωσή τους παρήχθη, και ειδικότερα η χρονική διάρκεια τόσο των πρώτων όσο και του τελευταίου. Τούτο δε διότι στην περίπτωση αυτή της μερικής προσβολής ο δικαιούχος του έργου που έχει προσβληθεί δεν έχει πλήρεις τις παραπάνω απαιτήσεις, αφού η προσβολή δεν πλήττει ολόκληρο το έργο του, αλλά κλάσμα μόνο αυτών, αντίστοιχο προς τα τμήματά του που έχουν προσβληθεί. Είναι, επομένως, άοριστη η αγωγή με την οποίαν ο δικαιούχος οπτικοακουστικού έργου, επικαλούμενος παράνομη, χωρίς την άδεια του, εκ μέρους τρίτων απόσπαση σιηνών (πλάνων) από αυτό και ενσωμάτωσή τους σε νέο έργο παραγωγής των τελευταίων, ζητάει από αυτούς αποζημίωση, άλλως απόδοση του

κέρδους που αποκόμισαν από την εκμετάλλευσή του άλλως απόδοση του πλουτισμού, αν δεν αναφέρει στο δικόγραφο της τη χρονική διάρκεια των σκηνών (πλάνων) που αποσπάστηκαν από το έργο του και ενσωματώθηκαν στο δικό τους, διότι μόνο με το στοιχείο αυτό καθίσταται δυνατό να προσδιοριστεί η έκταση της προσβολής και συνακόλουθα το ύψος των παραπάνω απαιτήσεων.

Στην προκειμένη περίπτωση ο ενάγων, όπως προκύπτει από το ιστορικό της αγωγής του, ενώ επικαλείται μερική, εις μέρους των εναγομένων, προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας του στην διαρκείας 30 λεπτών διαφημιστική ταινία του – ντοκιμαντέρ με θέμα την δι' αποσπάσεως ορισμένων σκηνών (πλάνων) από αυτή και ενσωματώσεώς τους στην δική τους, διάρκειας 56 λεπτών, διαφημιστική ταινία υπό τον τίτλο καθώς και ότι η συνήθως καταβαλλόμενη για την παραχώρηση της άδειας εκμετάλλευσης τέτοιου είδους ταινιών αμοιβή ανέρχεται σε 2.000 ευρώ ανά λεπτό, ζητάει ως αποζημίωση το διπλάσιο ολόκληρης της αμοιβής που οι τρίτη, τέταρτος, πέμπτος και έκτος εναγόμενοι εισέπραξαν από την δεύτερη εναγομένη για την παραγωγή της διαρκείας 56 λεπτών πιο πάνω ταινίας, ήτοι το ποσό των (56.890 ευρώ X 2 =) 113.780 ευρώ άλλως το προσδοκώμενο από την εκμετάλλευσή της κέρδος ανερχόμενο σε (2000 ευρώ X 30 λεπτά =) 60.000 ευρώ, άλλως ολόκληρο το ποσό των 56.890 ευρώ της αμοιβής που εισέπραξαν κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, χωρίς να αναφέρει στο δικόγραφο της, ούτε, έστω, στις προτάσεις της συζήτησης στο πρώτο βαθμό, πόση είναι η χρονική διάρκεια των σκηνών που οι εναγόμενοι παρανόμως απέσπασαν από την ταινία του και τις ενσωμάτωσαν στη δική τους, με συνέπεια, εξ αιτίας της έλλειψης αυτής, να μην προκύπτει η έκταση της προσβολής και συνακόλουθα το ύψος των πιο πάνω απαιτήσεών του, των οποίων μέρος μόνο, αντίστοιχο προς την έκταση της προσβολής - και όχι στο σύνολό τους - έχει. Συνεπώς η υπό κρίση αγωγή, και ως προς τις τρεις πιο πάνω εκ του άρθρου 65 παρ.2 και 3 του ν. 2121/1993 περιουσιακές απαιτήσεις του ενάγοντος είναι, σύμφωνα και με τις προηγούμενες σκέψεις, αόριστη και απορριπτέα. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, επομένως, που με την εκκαλούμενη απόφασή του έκρινε, ως προς τις πιο πάνω

απαιτήσεις, ομοίως, δεν κήρυξε παρά το νόμο απαράδεκτο και άρα οι υπ' αριθμούς 2.1, 2.2, 2.3 και 2.5 λόγοι της υπ' αριθμόν 280/2010 εφέσεως του ενάγοντος, με τους οποίους αυτός υποστηρίζει τα αντίθετα σε σχέση με τις πιο πάνω παραδοχές, ήτοι ότι η αγωγή του ως προς τις πιο πάνω απαιτήσεις είναι ορισμένη και έπρεπε να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι. Αντιθέτως, ως προς τις άλλες δύο σωρευόμενες στην αγωγή αξιώσεις του ενάγοντος, ήτοι την αξίωση για παράλειψη της προσβολής του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας του στο μέλλον και την απαίτηση για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης, η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη, σύμφωνα και με τις προηγούμενες σκέψεις, στις διατάξεις που παρατίθενται σε αυτές, καθ' όσον πλήρως στο δικόγραφο της περιγράφονται οι πράξεις με τις οποίες οι εναγόμενοι επενέβησαν παράνομα στο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας του, και συνεπώς τα όσα αντίθετα περί αοριστίας του και ως προς τις απαιτήσεις αυτές οι εναγόμενοι υποστηρίζουν με τις αντίθετες υπ' αριθμούς 368/2010, 351/2010 και 274/2010 εφέσεις τους είναι αβάσιμα και απορριπτέα.

Από την επανεπίτιμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων Αναστασίου

που εξετάστηκαν εκατέρωθεν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, οι οποίες περιέχονται στα πρακτικά της συζήτησης που φέρουν τον ίδιον αριθμό με την εκκαλούμενη απόφαση, και των εγγράφων που οι διάδικοι επικαλούνται και νόμιμα προσκομίζουν αποδεικνύονται, εν σχέσει με τις πιο πάνω ερυνόμενες αξιώσεις του ενάγοντος για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης και για παράλειψη της προσβολής στο μέλλον, τα ακόλουθα ουσιώδη περιστατικά: Ο ενάγων, είναι ο δημιουργός - σκηνοθέτης και παραγωγός ενός οπτικοακουστικού έργου, ήτοι μιας αφηγηματικής ταινίας τειμηρίωσης (ντοκιμαντέρ), διάρκειας 70 λεπτών, υπό τον τίτλο _____ τη δημιουργία της οποίας ολοκλήρωσε το έτος 2003. Πρόκειται για έργο που προβάλλει το φυσικό τοπίο της περιοχής της _____ απ' όπου ο ενάγων κατάγεται, με εξειδικευμένες κινηματογραφικές λήψεις (επίγειες, εναέριες και υποθαλάσσιες) και

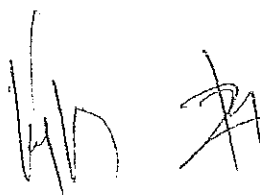
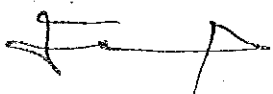
ιδιαίτερη αισθητική προσέγγιση, καθώς και με συγκεκριμένη δομή στην παρουσίαση των πλάνων, τα οποία πλαισιώνονται με σχετική αφήγηση, ώστε να μην καταλείπεται η παραμικρή αμφιβολία ότι είναι έργο τέχνης φέρον το απαιτούμενο δημιουργικό ύψος και, επομένως, πρωτότυπο κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ.1 του ν. 2121/1993. Το 2004, στο πλαίσιο της ετήσιας τουριστικής έκθεσης υπό τον τίτλο

που έλαβε χώρα στον ο ενάγων δημιούργησε, για λογαριασμό του Συλλόγου Ξενοδόχων που συμμετείχε στην εν λόγω έκθεση, μια διαφημιστική ταινία με θέμα την προβολή της ευρύτερης περιοχής της για την παραγωγή της οποίας χρησιμοποίησε στιγμιότυπα διάρκειας 30 λεπτών από το πιο πάνω αρχικό έργο του, και έδωσε στο σύλλογο αυτό αφιλοκερδώς την άδεια του να την προβάλλει από το περίπτερό του κατά τη διάρκεια της έκθεσης. Την άνοιξη του επόμενου έτους 2005 στο πλαίσιο της ίδιας έκθεσης και συγκεκριμένα στο τουριστικό περίπτερο της πρώτης εναγομένης, ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία προβλήθηκε, για διαφημιστικούς λόγους προώθησης του τουρισμού στο νομό μια αφηγηματική ταινία τεκμηρίωσης (ντοκιμαντέρ) υπό τον τίτλο διάρκειας 56 λεπτών, στην οποία είχαν ενσωματωθεί αυτούσια τα αιόλουθα αποσπάσματα (πλάνα) από την πιο πάνω, διάρκειας 30 λεπτών, διαφημιστική ταινία που ο ενάγων είχε δημιουργήσει για λογαριασμό του Συλλόγου Ξενοδόχων από το αρχικό έργο του υπό τον τίτλο χωρίς ο ίδιος να έχει παραχωρήσει τη σχετική προς τούτο άδεια. Ειδικότερα, στην ταινία υπό τον τίτλο είχαν ενσωματωθεί τα εξής πλάνα από το έργο του ενάγοντος: Στην (1) ενότητα 00:03:00 - πανοραμικό πλάνο του ποταμού από την άκρη βράχου με ιδιαίτερα επικίνδυνη λήψη. Στην (2) ενότητα 00:13:01 πανοραμικό πλάνο της εισόδου του αρχαιολογικού χώρου της Χώρας. Στην (2) ενότητα 00:13:01 - πλάνο του εσωτερικού αρχαιολογικού χώρου της Χώρας. Στην (2) ενότητα 00:13:13 - πλάνο εσωτερικού αρχαιολογικού χώρου Χώρας - Εστία. Στην (2) ενότητα 00:13:36 - πλάνο φαρά με την να «ξεφαρίζει» τα δίχτυα του. Στην (2) ενότητα 00:13:40 - πανοραμικό πλάνο με βάρκες στην

Μαραθόπολη. Στην (2) ενότητα 00:14:08 - πλάνο από αέρα γενικό των Φιλιατρών τον Απρίλιο του 1999. Στην (2) ενότητα 00:14:13 - πλάνο σταθερό των Φιλιατρών στο σιντριβάνι της πλατείας. Στην (2) ενότητα 00:14:20 - πλάνο από αέρα του πύργου (Αιφελ) των Φιλιατρών τον Απρίλιο του 1999. Στην (2) ενότητα 00:14:24 - άλμα κολυμβητή από τον μόλο Αγρίλη. Στην (2) ενότητα 00:14:27- πανοραμικό πλάνο με βάρκες στην Αγία Κυριακή. Στην (2) ενότητα 00:14:30 - ηλιοβασίλεμα με μοναδικά χρώματα. Στην (2) ενότητα 00:14:38 - ηλιοβασίλεμα με μοναδικά χρώματα με κοπέλα να παίζει ρακέτες με ιδιαιτερότητα στη ρύθμιση του φωτισμού, της φωτογραφίας και επεξεργασία με ειδικό ψηφιακό εφέ. Στην (2) ενότητα 00:14:57 - ηλιοβασίλεμα με μοναδικά ιδιαίτερα χρώματα. Στην (2) ενότητα 00:15:03 - πλάνο από αέρα της Κυπαρισσίας με πανοραμική λήψη πάνω από το λιμάνι. Στην (2) ενότητα 00:15:18 - μοναδικό ηλιοβασίλεμα με λήψη από το λιμάνι και αντανάκλαση του ήλιου από νεοκλασικό σπίτι της άνω πόλης. Στην (2) ενότητα 00:15:27 - ιστιοπλοϊκό με αντανάκλαση του ήλιου στο λιμάνι της Κυπαρισσίας. Στην (2) ενότητα 00:15:30 - πλάνο από αέρα του λιμανιού της Κυπαρισσίας το καλοκαίρι του 2001. Στην (2) ενότητα 00:15:33 - πλάνο από αέρα με επικίνδυνη πτήση σε χαμηλό ύψος πάνω από την άνω πόλη της Κυπαρισσίας για πανοραμική λήψη του κάστρου της τον Ιανουάριο του 2000. Στην (2) ενότητα 00:15:38 - το Κάστρο της Κυπαρισσίας - ανατολική πλευρά - με λήψη από την δεξαμενή της πόλης. Στην (2) ενότητα 00:15:51 - πλάνο της παραλίας Καρτελά από την περιοχή Τρύπες. Στην (2) ενότητα 00:16:07 - πλάνο από αέρα σε πολύ χαμηλό ύψος της παραλίας Καλό Νερό το καλοκαίρι του 1998. Στην (2) ενότητα 00:16:28 - θαλάσσια σπορ στη παραλία Καλό Νερό. Στην (2) ενότητα 00:16:34- θαλάσσια σπορ στη παραλία Καλό Νερό. Στην (2) ενότητα 00:16:39- πλάνο από αέρα ιδιαίτερα καθαρής θάλασσας το Φθινόπωρο του 1996. Στην (2) ενότητα 00:16:46- σπανιότατο μοναδικό πλάνο χελώνας καρρέτα - καρρέτα την ώρα που αναδύεται για να αναπνεύσει. Στην (2) ενότητα 00:16:57- σπανιότατο μοναδικό πλάνο χελώνας καρρέτα - καρρέτα την ώρα που βγαίνει στην ακτή να γεννήσει, το οποίο ελήφθη έπειτα από μακρόχρονη έρευνα και αναμονή με τη χρήση ειδικού φωτισμού και ιδιαίτερα ευαίσθητων φιλμ και μηχανών λήψης έτσι ώστε να μην

επηρεασθεί η διαδικασία της ωτοκίας. Στην (2) ενότητα 00:17:08 - σε συνέχεια της προηγούμενης λήψης πλάνο χελώνας καρτέτα - καρτέτα την ώρα που αποθέτει τα αυγά της. Στην (2) ενότητα 00:17:12 - σε συνέχεια της προηγούμενης λήψης πλάνο χελώνας καρτέτα - καρτέτα την ώρα που αποθέτει τα αυγά της με ειδική λήψη και χρήση κινηματογραφικών φακών για την αποτύπωση των λεπτομερειών. Στην (2) ενότητα 00:17:17 - σπανιότατο μοναδικό πλάνο νεογνού χελώνας καρτέτα - καρτέτα την ώρα που βγαίνει από το αυγό του και κατευθύνεται προς τη θάλασσα. Στην (2) ενότητα 00:17:30 - συνέχεια του προηγούμενου πλάνου από διαφορετική γωνία λήψης. Στην (2) ενότητα 00:17:40 - σπανιότατα μοναδικό πλάνο νεογνού χελώνας καρτέτα - καρτέτα την ώρα που βγαίνει από το αυγό του και εισέρχεται στη θάλασσα. Στην (2) ενότητα 00:25:06 - πανοραμικό πλάνο του ποταμού Νέδα από την άκρη βράχου με ιδιαίτερα επικίνδυνη λήψη. Στην (3) ενότητα 00:33:17- πλάνο του λουτρού από τον εσωτερικό αρχαιολογικό χώρο της Χώρας. Στην (3) ενότητα 00:33:22 - πλάνο της εστίας από τον εσωτερικό αρχαιολογικό χώρο της Χώρας. Και Στην (3) ενότητα 00:33:27- πλάνο του οστεοφυλακίου από τον εσωτερικό αρχαιολογικό χώρο της Χώρας. Το έργο υπό τον τίτλο «Μεσσηνία 4 εποχές», στο οποίο ενσωματώθηκαν αυτούσια τα προαναφερόμενα πλάνα από εκείνο του ενάγοντος για την και τη φυσική της κληρονομιά, δημιουργήθηκε για λογαριασμό της πρώτης των εναγομένης και απετέλεσε αντικείμενο της από 30.7.2003 προγραμματικής σύμβασης μεταξύ αυτής και της δευτέρας εναγομένης εταιρείας υπό της επωνυμία αφενός, και της Γενικής Γραμματείας Περιφέρειας Πελοποννήσου, αφετέρου, σκοπός της οποίας ήταν η παραγωγή διαφημιστικού - ηλεκτρονικού υλικού προβολής του τουρισμού του νομού Μεσσηνίας. Στο πλαίσιο της προγραμματικής αυτής σύμβασης η πρώτη εναγομένη ανέλαβε, μεταξύ άλλων, τη χρηματοδότηση του έργου και, δια της υπαγόμενης σε αυτήν Νομαρχιακής Επιτροπής Τουριστικής Προβολής, την εποπτεία του καθώς και την παροχή πληροφοριών και στοιχείων στο φορέα υλοποίησής του, δηλαδή τη δεύτερη εναγομένη ανώνυμη εταιρία. Στη συνέχεια η τελευταία προσκάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν σχετικές προσφορές, κατά την αξιολόγηση των

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

οποίων προκρίθηκε αυτή της τρίτης εναγομένης, εταιρείας υπό την επωνυμία και προς τούτο καταρτίσθηκε η από 7.1.2004 σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής μεταξύ της τελευταίας και της δεύτερης εναγομένης, κύριο αντικείμενο της οποίας ήταν η δημιουργία μιας διαφημιστικής ταινίας - ντοκιμαντέρ για την τουριστική προβολή του νομού Διάρκειας 15 λεπτών περίπου. Χρόνος παράδοσης του έργου ορίσθηκε η 10.4.2004, ενώ η αμοιβή της τρίτης εναγομένης για την παραγωγή της ταινίας συμφωνήθηκε στο ποσό των 48.220 ευρώ. Στο πλαίσιο της συμβάσεως αυτής, συγκροτήθηκε ομάδα έργου, αποτελούμενη από τους πρόεδρο της ως άνω Νομαρχιακής Επιτροπής Τουριστικής Προβολής, μέλος αυτής,

αντιπρόεδρο της δεύτερης εναγομένης, και από τον τέταρτο εναγόμενο ως εκούσιο αντιπρόσωπο της τρίτης εναγομένης, με σκοπό το συντονισμό των ενεργειών για την εκτέλεση του έργου και την επιλογή της θεματολογίας του. Από τα προσκομιζόμενα πρακτικά των συνεδριάσεων της εν λόγω ομάδας προκύπτει ότι ήδη από την από 17.2.2004, πρώτη κατά σειρά, συνεδρίασή της διαπιστώθηκε η ανάγκη δημιουργίας ντοκιμαντέρ μεγαλύτερης διάρκειας από εκείνη των 15 λεπτών, ώστε να προβληθούν επαρκώς όλες οι επιμέρους περιοχές και τα αξιοθέατα του νομού προς το σκοπό δε αυτό αποφασίσθηκε η διάρκεια της ταινίας - ντοκιμαντέρ που θα παρήγετο να είναι 45 λεπτά αντί του αρχικού δεκαπενταλέπτου, και ευλόγως, έπειτα από σχετικό αίτημα του τέταρτου εναγομένου, η προθεσμία παράδοσής της παρατάθηκε έως την 15.6.2004. Όπως συνομολογούν οι τρίτη, τέταρτος, πέμπτος και έκτος εναγόμενοι, προκύπτει δε και από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρος του τέταρτου εναγομένου,

στο πλαίσιο της ως άνω βούλησης της ομάδας έργου να προβληθούν όλες οι περιοχές του νομού ο πρόεδρος αυτής μετέφερε στην ομάδα την επιθυμία του νομάρχη (προέδρου του νομαρχιακού συμβουλίου της πρώτης εναγομένης) το εν λόγω ντοκιμαντέρ να συμπεριλάβει περισσότερα πλάνα από τον τόπο γενέτειράς του, την επαρχία της πλην όμως, ενόψει της έλλειψης ικανού χρόνου για την επιπλέον βιντεοσκόπηση και της συνακόλουθης αδυναμίας της

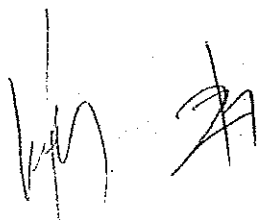
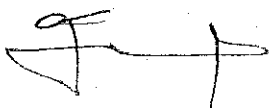
τρίτης εναγομένης να συμπεριλάβει τα επιπλέον πλάνα στο ντοκιμαντέρ, ο ως άνω δήλωσε ότι θα της εγχειρίσει σχετικό υλικό που η πρώτη εναγομένη είχε στη διάθεσή της, γεγονός το οποίο πράγματι συνέβη τις επόμενες ημέρες, όταν υπάλληλος της πρώτης εναγομένης παρέδωσε στους εκπροσώπους της τρίτης εναγομένης ψηφιακό δίσκο, χωρίς καμία ένδειξη της προέλευσής του, στον οποίον εμπεριέχονταν η πιο πάνω, διάρκειας τριάντα λεπτών, ταινία του ενάγοντος, που είχε προβληθεί στην έκθεση Τουριστικό Πανόραμα το 2004 για λογαριασμό του Συλλόγου Ξενοδόχων. Στη συνέχεια η τρίτη εναγομένη, χωρίς να ζητήσει στοιχεία και εξηγήσεις για την πατρότητα της ταινίας που της δόθηκε και την ύπαρξη αδειας εκμεταλλεύσεώς της, απέσπασε από αυτήν τα προαναφερόμενα πλάνα και τα ενσωμάτωσε αυτούσια στο υπό παραγωγή ντοκιμαντέρ υπό τον τίτλο

ώστε να καλυφθεί διαφημιστικά επαρκώς και η περιοχή της Τριφυλίας. Από την επισκόπηση των τίτλων της ταινίας αυτής προκύπτει ότι η τρίτη εναγομένη εταιρεία υπό την επωνυμία ήταν η παραγωγός της ταινίας, ο τέταρτος εναγόμενος ήταν διευθυντής παραγωγής της και οι πέμπτος και έκτος εναγόμενοι σκηνοθέτες της. Όλα τα παραπάνω άλλωστε αποτελούν και τη μόνη εύλογη εξήγηση για το πώς βρέθηκε στην κατοχή της τρίτης εναγομένης το έργο του ενάγοντος, η δε κρίση αυτή του Δικαστηρίου ενισχύεται ιδιαίτερα και από το γεγονός της συμμετοχής στην ως άνω ομάδα έργου του ο οποίος, εκτός από την ιδιότητά του ως μέλους της Νομαρχιακής Επιτροπής Προβολής Τουρισμού, είχε και εκείνη του προέδρου του Συλλόγου Ξενοδόχων του φορέα, δηλαδή, για λογαριασμό του οποίου ο ενάγων είχε δημιουργήσει το έργο του. Η πρώτη εναγομένη, δια του προέδρου της υπαγόμενης σε αυτήν Νομαρχιακής Επιτροπής Τουριστικής Προβολής και του μέλους αυτής και η δεύτερη εναγομένη, δια του αντιπροέδρου της αναμφίβολα προσέβαλαν με πρόθεση το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας του ενάγοντος στην ταινία του, εφόσον, χωρίς να ζητήσουν την άδεια του και ενώ γνώριζαν, ιδίως οι δύο πρώτοι, ότι αυτή δημιουργήθηκε αποκλειστικά για λογαριασμό του ως άνω Συλλόγου Ξενοδόχων

τη διέθεσαν στην τρίτη εναγομένη, για να τη χρησιμοποιήσει στην παραγωγή της ταινίας. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για τον τέταρτο εναγόμενο, ο οποίος ήταν διευθυντής παραγωγής της παραπάνω ταινίας, οι δε ισχυρισμοί του περί τυπικής μόνο αναφοράς του ονόματός του στους τίτλους της και μη ουσιαστικής εμπλοκής του στην παραγωγή της δεν είναι καθόλου πειστικοί, αλλά αντίθετα αβάσιμοι, διότι κάθε άλλο παρά τυπική συμβολή στην παραγωγή της είχε, αφού ήταν εκείνος που αδιαλείπτως εκπροσωπούσε την τρίτη εναγομένη στις συνεδριάσεις της ως άνω ομάδας έργου και είχε πλήρη γνώση τόσο του περιεχομένου του έργου όσο και της διαδικασίας επιλογής του που περιγράφηκε παραπάνω. Με άλλα λόγια οι πρώτη, δεύτερη και τέταρτος εναγόμενοι, ως προς τους οποίους και μόνο ερευνάται πλέον η υπόθεση, επέλεξαν, προκειμένου να προλάβουν την έκθεση α συμπληρώσουν ευκόλως και αδαπάνως γι' αυτούς, την ταινία υπό τον τίτλο που θα προβαλλόταν στην έκθεση αυτή, με τα προαναφερόμενα πλάνα που πήραν αυτούσια από την τριακοντάλεπτης διάρκειας διαφημιστική ταινία - ντοκιμαντέρ του ενάγοντος για την και τη φυσική της κληρονομιά, χωρίς προηγουμένως να ζητήσουν την άδειά του και χωρίς να του καταβάλουν τη νόμιμη αμοιβή. Έχουν επομένως αυτοί, με κοινές πράξεις τους, μερικώς προσβάλει παράνομα και υπαίτια το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας του ενάγοντος στην πιο πάνω ταινία και συνεπώς ο ενάγων έχει κατ' αυτών, σύμφωνα και με τις προηγούμενες σκέψεις, απαίτηση για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που με την προσβολή αυτή του προκάλεσαν καθώς και απαίτηση για παράλειψη της προσβολής στο μέλλον. Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη και συνεικτιμώντας το είδος και τη βαρύτητα της προσβολής, τη ζημία που υπέστη ο ενάγων, τον βαθμό πταίσματος των πιο πάνω εναγομένων και την οικονομική κατάσταση των μερών κρίνει ότι οι πιο πάνω εναγόμενοι πρέπει να υποχρεωθούν να καταβάλουν στον ενάγοντα, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, για την χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης, το ποσό των 20.000 ευρώ. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, επομένως, που με την επικαλούμενη απόφασή του δεν απέρριψε εξ ολοκλήρου την αγωγή δεν έσφαλε περί

την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου ούτε περί την εκτίμηση των αποδείξεων, και συνεπώς τα όσα αντίθετα, σε σχέση με τις πιο πάνω παραδοχές, οι πρώτη, δεύτερη και τέταρτος εναγόμενοι προβάλλουν με τις υπ' αριθμούς 368/2010, 351/2010 και 274/2010 εφέσεις τους, για έλλειψη πρωτοτυπίας του έργου του ενάγοντος, ανύπαρξια παράνομης εκ μέρους των προσβολής του και έλλειψη υπαιτιότητάς των εν σχέσει με αυτήν είναι αβάσιμα και απορριπτέα. Δεν έσφαλε, επίσης, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο περί την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου ούτε περί την εκτίμηση των αποδείξεων με το να μην επιδικάσει μεγαλύτερη χρηματική ικανοποίηση από εκείνη των 30.000 ευρώ που επιδίκασε και συνεπώς ο υπ' αριθμόν 2.4 λόγος της υπ' αριθμόν 280/2010 εφέσεως του ενάγοντος, με τον οποίον αυτός υποστηρίζει τα αντίθετα, ήτοι ότι έπρεπε να του επιδικαστεί ολόκληρο το ποσό των 60.000 ευρώ που ζητούσε με την αγωγή του, είναι αβάσιμος και απορριπτέος. Έσφαλε, όμως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο περί την εκτίμηση των αποδείξεων με το να επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση 30.000 ευρώ αντί των 20.000 ευρώ, που σύμφωνα με τα παραπάνω κρίθηκε εύλογη, όπως βασιμώς εν μέρει οι εναγόμενοι με τις εφέσεις τους υποστηρίζουν. Μετά ταύτα εκ των συνδιαζόμενων εφέσεων, η υπ' αριθμόν 280/2010 έφεση του καθ' όσον απευθύνεται κατά του ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία της ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία και του πρέπει να απορριφθεί κατ' ουσίαν και να καταδικαστεί ο εικαλών στα δικαστικά έξοδα των εφεσιβλήτων για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας λόγω της ήττας του (άρθρα 176 και 183 του ΚΠολΔ), αντίθετα οι υπ' αριθμούς 368/2010, 351/2010 και 274/2010 εφέσεις του ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία της ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία και του πρέπει να γίνουν δεκτές και κατ' ουσίαν, να εξαφανιστεί η εικαλούμενη απόφαση με την οποία έγινε δεκτή εν μέρει η αξίωση του εφεσιβλήτου – ενάγοντος κατά των εικαλούντων – εναγομένων: του ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία της ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης και οι εναγόμενοι αυτοί υποχρεώθηκαν να του καταβάλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των 30.000 ευρώ και β) ως προς τη διάταξή της για τη δικαστική δαπάνη, να κρατηθεί η υπόθεση και να δικαστεί κατ' ουσίαν από το παρόν Δικαστήριο, να γίνει δεκτή εν μέρει η υπό κρίση αγωγή ως προς την πιο πάνω αξίωση και να υποχρεωθούν οι πιο πάνω εναγόμενοι, ήτοι το ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία

η ανώνυμη εταιρεία υπό την επωνυμία

να καταβάλουν στον ενάγοντα,

αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των 20.000 ευρώ. Η δικαστική δαπάνη πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ των διαδίκων ανάλογα με την έκταση της νίκης και της ήττας του καθενός και να επιβληθεί εις βάρος των πιο πάνω επικαλούντων – εναγομένων ένα μέρος από τη δικαστική δαπάνη του εφεσιβλήτου – ενάγοντος αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, διότι τελικά η αγωγή του έγινε εν μέρει δεκτή (άρθρα 178 και 183 του ΚΠολΔ)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Διάζει Α) ερήμην της εφεσιβλήτου – εναγομένης εταιρείας υπό την επωνυμία και των εφεσιβλήτων – επικαλούντων – εναγομένων και Β) αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Κηρύσσει απαράδεικτη τη συζήτηση: α) της υπ' αριθμόν 280/2010 έφεσης του καθ' όσον απευθύνεται κατά των εφεσιβλήτων: της εταιρείας υπό την επωνυμία του και β) της υπ' αριθμόν 560/2010 έφεσης των κατά της υπ' αριθμόν 4660/2009 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Συνεκδικάζει: α) την υπ' αριθμόν 280/2010 έφεση του καθόσον απευθύνεται κατά των εφεσιβλήτων: του ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία της ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία και του , β) την υπ'

αριθμόν 368/2010 έφεση του ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία

γ) την υπ' αριθμόν 351/2010 έφεση της εταιρείας υπό την επωνυμία

και δ) την υπ' αριθμόν 274/2010 έφεση του

κατά της υπ' αριθμόν 4660/2009 οριστικής απόφασης του

Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Δέχεται τύποις και απορρίπτει κατ' ουσίαν την υπ' αριθμόν

280/2010 έφεση του

καθ' όσον απευθύνεται κατά των

εφεσιβλήτων: του ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία

της ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία

και του

Καταδικάζει τον πιο πάνω εικαλούντα στην δικαστική δαπάνη των πιο πάνω εφεσιβλήτων για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, την οποίαν καθορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ δι' ένα έκαστον εξ αυτών.

Δέχεται τύποις και κατ' ουσίαν: α) την υπ' αριθμόν 368/2010 έφεση του ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία

β) την

υπ' αριθμόν 351/2010 έφεση της εταιρείας υπό την επωνυμία

και γ) την υπ' αριθμόν 274/2010 έφεση του

κατά της υπ' αριθμόν 4660/2009 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Εξαφανίζει την εικαλουμένη υπ' αριθμόν 4660/2009 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών: α) ως προς τη διάταξή της με την οποίαν έγινε δεκτή εν μέρει η αξίωση του εφεσιβλήτου – ενάγοντος

κατά των εικαλούντων – εναγομένων: του ν.π.δ.δ. υπό την

επωνυμία

της ανώνυμης εταιρείας υπό την

επωνυμία

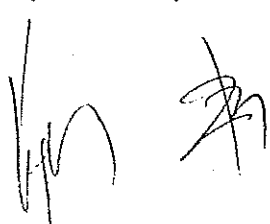
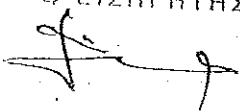
και του

για

χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης και οι εναγόμενοι αυτοί υποχρεώθηκαν να του καταβάλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των 30.000 ευρώ και β) ως προς τη διάταξή της για τη δικαστική δαπάνη.

Κρατεί και διακάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Θ ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Δέχεται εν μέρει την υπό κρίση από 17.10.2005 υπ' αριθμόν εκθέσεως καταθέσεως 163452/9421/2005 αγωγή, καθ' όσον απευθύνεται κατά των πιο πάνω εναγομένων

Υποχρεώνει τους πιο πάνω εναγομένους: το ν.π.δ.δ. υπό την επωνυμία την ανώνυμη εταιρεία υπό την επωνυμία και τον καταβάλουν στον ενάγοντα αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης, το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ.

Κατανέμει τη δικαστική δαπάνη αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων ανάλογα με την έκταση της νίκης και της ήττας του καθενός και επιβάλλει εις βάρος των πιο πάνω εκκαλούντων – εναγομένων ένα μέρος από τη δικαστική δαπάνη του εφεσιβλήτου – ενάγοντος αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, την οποίαν καθορίζει στο ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα την 26 Σεπτεμβρίου 2013 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του την 30^η Οκτωβρίου 2013, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

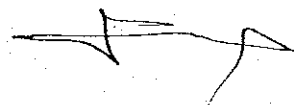
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

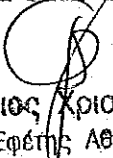

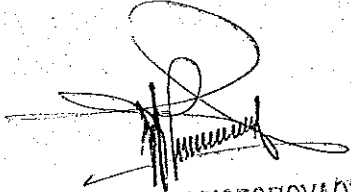
Την παρούσα απόφαση οφείλει να εκτελέσει
κάθε δικαστικός Επιμελητής, Ξεφόνος του ζητηθεί.
Εισαγγελέας, Διοικητές, Αξιωματικοί και όλα
τα αρμόδια όργανα της δημόσιας δύναμης
υποχρεούνται να βοηθήσουν να εκτελεστεί
η απόφαση αυτή, εφόσον τους ζητηθεί νόμιμα.

Αθήνα 1.5.2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γεώργιος Χριστοδούλου
Εφέτης Αθηνών

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθμός 30/14...
Α' απόγραφο εκτελεστό δόθηκε στο
δικηγόρο Αγκώλιο Βαββιζόπουλο
αφού πληρώθηκεν ΕΥΡΩ 720,00...
..... για τέλη απογράφου
(μόνο επί του κεραιών) όπως προκύπτει
από το διπλότυπο 47.60.150/14
Αθήνα 1.5.2014
ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΑΠΟΓΡΑΦΟ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αγκώλιος
Βαββιζόπουλος
(Α.Μ. 17377
Θ.Σ.Α.)
ΧΑΡΙΛΑΟΣ Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Παρέλ α βα εσ θ α γ ρ α ο
17/1/2014

